

בס"ד ז' אלול ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 18:40
צאת השבת - 19:30
רבנו תם - 20:16
שעון קיץ - מהלוח המדויק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 978
@ במוצאי שבת מתחילין "ברכת הלבנה".
@ ביום שני ט' אלול הילולת דן בן יעקב זיע"א.
@ סגולה גדולה להשתתף בסעודה רביעית בבית הכנסת
"אוהל-מועד" ובסליחות עם הראשל"צ יצחק יוסף שליט"א

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפס"דיון: "אנכי אנכי"
(ישעיה נא')
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדי השכלתי

פרשת שופטים

כולם מגיעים במוצ"ש ב-24:00
לסליחות בלויין עם הפייטן
משה חנושה ב"אוהל מועד"
מעייני הפרשה:

📖 "ונגש הכהן ודבר אל העם"
רק זה שמסוגל להמשיך שפע לבני ישראל ולעכב את הפורענות שלא תבוא עליהם, הוא בלבד זכאי להוכיחם בדברים קשים.
📖 "ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני ה'"
אם תעשה הישר בעיני ה' אז לא יהיו צרות ופיגועים, כמו שאנו רואים ביום הכפורים שאפילו אנשים שרחוקים כל השנה מהתורה, בכל זאת ביו"כ מתחזקים והולכים לבית הכנסת וכדומה מפני שאנחנו שומרי התורה והמצוות מתחזקים יותר בעבודת ה'.
📖 "רק לא ירבה לו סוסים"
אומר התרגום יונתן, לא ירבה לו על שני סוסים שמא ירכבו שריו עליהם ויתגאו ויתבטלו מדברי תורה ויתחייבו חובת גלות למצרים, וה' אמר לכם לא תוסיפו לשוב בדרך הזה עוד.
📖 "והוצאת את האישי ההוא או את האישי ההוא אל שערך" (ז' ה)
אומר ה"ספורנו" שהטעם שמוציאים את האדם שעובד עבודה זרה אל שער שעבד בו את העבודה הזרה ככתוב "כי ימצא בקרבך באחד שעריך" (דברים יז ב) הוא כדי להראות שאותו האליל שעבד לא הושיע את העובד אותו למרות שהעובד חשב להיות נושע בו.
📖 "כי האדם עץ השדה" תפקידו של האדם הוא לעשות פירות מבורכים ע"י זיכוי הרבים כמו עץ השדה הנותן את פירותיו. (הגה"ק בעל התניא זיע"א)

← המצווה להקים שופטים ושוטרים להשגיח על הסדר, ואזהרה על הקמת מצבה לעבודה זרה.
← העונש על עבודה זרה.
← משפט המלך בישראל, זכויותיו וחובותיו.
← איסור כישוף, אזהרה לשמוע לנביא אמת ולהעניש את נביא השקר.
← דיני רוצח בשוגג ובמזיד, איסור הסגת גבול ועונשם של עדים זוממים.
← מצוות עגלה ערופה.

📖 "שופטים ושוטרים תתן לך" (טז' יח)
אומר ה"כלי יקר" שהכתוב מזכיר את מאמר חז"ל "תחילה קשוט עצמך" (בבא מציעא קז:): כלומר, קודם דאג שאתה תהיה מושלם, ואחר כך תוכל להשפיע על אחרים שייטיבו את דרכיהם.

📖 "כי השחד יעור עיני חכמים"
מתרגם יונתן בן עוזיאל שהשחוד גורם לחכמים טיפשות. כי השחוד יעור עיני חכמים, ובמשפטים כתוב כי השחוד יעור עיני פקחים, כי הדיין צריך ראשית לדעת שו"ע חשן משפט, ועוד, צריך לדעת הרמאות של בעלי הדינים, וזהו שאמר "חכמים" כנגד שו"ע, ו"פקחים", שיבין הרמאות של בעלי דין.

📖 "ואמרת אישימה עלי מלך"
פרשה זו נאמרה בלשון יחיד לומר שיהיו כולם כאיש אחד בהסכמה לקבל עליהם מלך, אבל כשיש ביניהם חילוקי דעות אזי אין להם רשות להעמיד להם מלך.

📖 "שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה"
כאשר איש ישראל קורא קריאת שמע בכונה של מסירות נפש, הרי זה בבחי' קרבן הנקרב על גבי המזבח כאילו הקריב עצמו ולפיכך יעלה בידכם להתגבר על אויביכם ולנצחם. (תורות בית דינוב)

📖 "על פי שני עדים או על פי שלשה עדים"
רמז הוא לשלשלת האותות, מילה, תפילין, שבת, שבהם מצטיין איש ישראל מידי יום ביומו, שהרי הם יסוד היהדות. (תוספת חיים)

פִּנְת הַנִּיבִים וְהַפְתָּאִים
"כל דבר שתסתיר אותו מאויבך, אל תגלה לאוהבך".
בספר חסידים לר' יהודה החסיד אות פ', נאמר "אל תגלה לאוהבך שום דבר שתסתיר משונאך, אם לא בחנתו פעמים רבות להיות אוהב נאמן". (מבחר הפנינים, שער הסתרת הסוד)

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קסן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

ריבוי סוסים משפיע לרעה

"רק לא ירבה לו סוסים ולא ישיב את העם מצרימה למען הרבות סוס" יש להבין את לשון הכתוב - אמר רבי ישראל בעל ה"חפץ חיים" - בתחילה פותח בלשון רבים "סוסים" ומסיים ביחיד "למען הרבות סוס"?

אלא - תירץ ה"חפץ חיים":

תכונתו של האדם היא שבפעם הראשונה לא יעבור עבירה בנקל אולם שכבר פתח לעצמו פתח עלול העוון להפוך ולהראות בעיניו בבלתי נורא כל כך וכמו שאמרו חז"ל: "כיוון שעבר האדם עבירה ושנה בה נעשית לו כהיתרה". לכן מזהירה אותו התורה ומצווה על כל מלך ישראל: "לא ירבה לו סוסים" שכן באופן רגיל בתחילה לא ישיב המלך את העם מצרימה בשביל סוס אחד... בתחילה התאוה לרכוש סוסים רבים ורק לאחר מכן כאשר ייתפס לתאוה של רכישת כמות גדולה של סוסים נקל יהיה כבר בעיניו להשיב את העם מצרימה גם בשביל סוס אחד לשם כך מסיימת התורה "למען הרבות סוס..."

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

התחלה טובה!

בסייד מתפללים לפתוח שנה 'ברגל ימין'. פנים נרגשות פונות למלמד החדש בעיניים בורקות. הספרים חדשים ועטופים. העפרונות מחודדים. הקלמרים מאובזרים. ריח ההתחדשות מסתיר חשש ומתח, פחד ואולי אף חרדה. על המלמד לזכור כי אמנם הוא 'ותיק' וניצב שנים רבות מול כיתות חדשות. אך לילדים - זו פעם ראשונה בכיתתו. ההתרגשות. הרצון להצליח. שנה חדשה החובקת בכנפיה אתגרים ודרישות. מחנך משכיל יודע להנעים ולהמתיק את פתיחת השנה. ליצור חוויה. בכך לבטל החששות שבלב התלמיד והוריהם, ולהחליפן בתחושת ביטחון אישי. חובה להכניס חוויה ללימוד בגירויים ובשיתוף התלמידים, שהמלמד מודע שחשוב לו לשמוע אותם, ולא רק שהם ישמעו, בפרט בימינו שהעולם סביבנו צבעוני ותוסס. יש לעורר חיות בלימוד!

כל הישועות והברכות לשמיעון-חיים אכ"ל
 שתרם לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן **עובדיה יוסף זצ"ל** תגן בעדו, **שיזכה לזיווג הגון משוש נשמתו הטהורה**, לרפואתו והצלחתו שיתברך בכל מילי דמיטב ויתגמל כל משאלות ליבו לטובה ולרפואת זמירדה תיקי בת חדרה להבדיל לעיני יעקב בן מייסה ז"ל

רכות ואיחולים
 רפואה ליוולדת הדר דוידהי בת רות הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"שהי גידיה רפואת הנפש ורפואת הגוף ולשנים טובות עם בעלה דוד

רקות ואיחולים
 אלעזר והודיה הופמן לרגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה **נפתלי דבורה ישראל יוסף ורחל הופמן**

רקות ואיחולים
 מזל טוב ואיחולים לבביים **יוסף והדורה באבאי הייו טל ועינת דהן הייו** לנישואי **מאיר עם אביש** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רקות ואיחולים
 מזל טוב ואיחולים לבביים **אהרון ורות דאבימי הייו משה ושושנה קרילקר הייו** לנישואי **שיירון עם מור** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רכות ואיחולים
 גרעין ורחל אדמקה לרגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ותרונ נחת מכל יוצאי חלצים

רכות ואיחולים
 דוד והדר דוידהי לרגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה **לדינאל ושחמה דוידהי דרור ורות אליא**

רקות ואיחולים
 מזל טוב ואיחולים לבביים **דני ואסתר עובדיה הייו יוסף ואורלי דניאל הייו** לנישואי **דוד-מאיר עם שני** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר. **ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

לעיני הצנועה והענוה **תורכיה גרדי** בת **סאלם ז"ל** יי אלול פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

למשפחת **לוסקי היקרה** משתתפים בצערכם במות הצנועה והענוה **שמעון לוסקי ז"ל** ושלא תדעו עוד צער

לכל הנשים הצדקניות
 נסיעה לקבר רחל וסליחות כנותל ושיעור עם הרבנית **אביבה ויסמן** תתקיים א"ה ביום שני ט"ו אלול (16-09) פרטים : **ורד 053-4109549**

רכות ואיחולים
 אורי ומיטל **מובן** לרגל הולדת הבן יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וברכה **אשר וגילה שלום ויקטור ויהודית ממן**

לעיני הצנועה והענוה **חודדה-דוד-זהה** בת **יוסף ז"ל** יי אלול פקידת שנתה שימלץ טוב בעד משפחתו

למשפחת **לוסקי היקרה** משתתפים בצערכם במות הצנועה והענוה **יעקב אלאל** בת **מייסה ז"ל** ח' אלול פקידת שנתו שימלץ טוב בעד משפחתו

לעיני הצנועה והענוה **צפורה אואקניו** בת **רבקה ז"ל** ט' אלול פקידת שנתה שתמלץ טוב בעד משפחתה

לעיני הצנועה והענוה **חודדה-דוד-זהה** בת **יוסף ז"ל** יי אלול פקידת שנתה שימלץ טוב בעד משפחתו

חודש אלול - הלכות סליחות

מכל מלמד השכלתי

”לא ירבה לו סוסים” (דברים יז טז)

אומר ה"צרוור המור" שאותם שלושה דברים שהתורה מגבילה את המלך, סוסים, כסף וזהב ונשים, הם דברים שנדרשים לקיום המלכות. בעזרת הסוסים המלך יכול לנצח במלחמות. כמאמר הכתוב "וראית סוס ורכב עם רב ממך" (דברים כ' א) ואמר "סוס מוכן למלחמה" (משלי כא' לא). כמו כן צריך המלך הרבה כסף וזהב על מנת לממן את אנשי הצבא. וצריך גם נשים רבות בניס ובנות, כדי להתחתן ולהתערבב עם מלכים אחרים. וכן כדי שחתינו, לוקחי בנותיו, יבאו לעזרתו ויהיו לו מגן. ומכיון שמלך ישראל מוגבל ואסור לו להרבות סוסים ונשים וכסף וזהב. איך ילחם עם אויביו בלא סוסים וכסף וזהב? ואם לא יהיו לו נשים רבות, אולי לא יהיה לו בן ותפסק המלכות ממנו. כנגד זה הכתוב כביכול אומר "אני אתן לך תיקון תמורת מגבלות אלו". וזה מה שנאמר: "והיה כשבתו על כסא ממלכתו וכתב לו את משנה התורה". ובזכות התורה תזכה ותחיה ויהיו לך כל הדברים האלו. כאומרים "הם באים בניצחוננו של בשר ודם ואתה בא בניצחוננו של מקום" (סוטה מב.).

”לא תיטע לך אשרה כל עץ אצל מזבח ה' אלקיך אשר תעשה לך”

רש"י מסביר: אזהרה לנוטע אילן ולבונה בית בהר הבית. מעניין לראות שהגמרא במסכת סנהדרין ז: מביאה דרשה: אמר ריש לקיש: כל המעמיד דיין שאינו הגון - כאילו נוטע אשרה בישראל, שנאמר: "שופטים ושוטרים תיתן לך" וסמוך לזה נאמר: "לא תיטע לך אשרה כל עץ". אמר רב אשי: ובמקום שיש תלמידי חכמים, הראויים לשמש כדיינים, ובכל זאת בחרו דיין שאינו הגון, דווקא אז כאילו נטעו אצל מזבח ה', שנאמר: "אצל מזבח ה' אלוקיך".

שאל הגה"ק רבי חיים מבריסק זצ"ל: וכי איזה דימיון יש בין אשרה לדיין?!

אלא כשאדם לוקח כסף והופך אותו לעבודה זרה - זה ודאי מאוס לפני הקב"ה. אך שאדם עובד עץ - אין הסובבים אותו יודעים שהוא שייך לעבודה זרה. יש לו גזע, ענפים ועלים בדיוק כמו לעץ רגיל - שאינו נעבד כעבודה זרה... כך הוא גם דיין שאינו הגון: הוא לבוש ג'לימה' כמו כולם, יש לו זקן לבן כמו כולם, אף אחד לא יודע שאינו הגון..

א. מראש חודש אלול עד לאחר יום הכיפורים הם ימי רצון, ואף שבכל השנה הקב"ה מקבל תשובה מן השבים אליו בלב שלם, מ"מ ימים אלו מובחרים יותר ומזומנים לתשובה **להיותם ימי רחמים וימי רצון**, כי בראש חודש אלול עלה משה רבינו אל הר סיני לקבל לוחות שניות, ונשתהה שם ארבעים יום וירד בעשרה בתשרי שהיה אז גמר כפרה שאמר לו הקב"ה "סלחתי כדברך", ומאו הוקדשו ימים אלו לימי רצון ויום עשירי בתשרי ליום הכיפורים.

ב. מכיון שאלה הם ימי תשובה, נוהגים לקום באשמורת הבוקר לומר סליחות ותחנונים **מיום ראש חודש אלול עד יום הכיפורים**.

ג. צריך לומר את הסליחות והתחנונים **בנחת ובמתניות ובכוונה**, ואסור להזכיר י"ג מדות שלא בכוונה, ומה שנהגו לומר "עננו אבינו" וכו', "עשה למען שמך" וכו' במהירות, יש לבטל מנהגם.

ד. הזמן הראוי ביותר לאמירת סליחות בימים אלה - **מחצות הלילה** ואילך, שאז הוא עת רצון והתעוררות מידת הרחמים, וזמן חצות הלילה הוא שטים עשרה שעות לאחר חצות היום כשהחמה בראש כל אדם, דהיינו בסוף שש שעות זמניות מזריחת החמה עד שקיעתה, ומ"מ קהל ועדה שאין באפשרותם להשכים לסליחות בעוד לילה, **יכולים לומר סליחות בשעות הבוקר המוקדמות**, או אפילו **לפני תפילת מנחה**, ויחיד שנמצא בבית הכנסת שנוהגים שם לומר סליחות לפני חצות הלילה, **ישב בדרך וידום** ולא יענה עמהם י"ג מידות.

ה. תלמידי חכמים ובחורי ישיבה שאי אפשר להם לקום יום יום באשמורת סליחות - שזרעם לעסוק בתורה בתחילת הלילה, ואם ישכימו לקום לסליחות יתבטלו מלימודם ביום, **ישתדלו על כל פנים לקום בקצת לילות**, כגון בשני ובחמישי להשתתף עם הציבור באמירת הסליחות ואם הולכים לישון אחר חצות הלילה נכון שיאמרו קצת סליחות לפני שישינו לאחר עריכת סדר תיקון חצות.

ו. פקידים ופועלים שכירים ומלמדי תינוקות שאינם רגילים להשכים לקום בעוד לילה, ואם ישכימו לסליחות קיים חשש שלא יוכלו לעשות מלאכתם באמונה, רשאים להמנע מלקום יום יום, **וישכימו לפרקים בשני ובחמישי ובעשרת ימי תשובה**.

ז. הסליחות שנאמרו בלשון ארמית (תרגום), כגון "רחמנא" **אין ליחיד לאומרים**, מפני שאין מלאכי השרת מכירים בלשון הארמית, ולכן כשעדיין לא באו עשרה להשלים מניין, ידלג השליח צבור "רחמנא" ושאר סליחות הנ"ל וכשיבואו עשרה יחזרו ויאמרו בעשרה.

ח. הקמים באשמורת לומר סליחות, **יברכו כל ברכות השחר עם ברכות התורה**, ורק לאחר מכן יאמרו הסליחות הכוללות מזמורים ופסוקים מפני שיש אומרים שאין לומר שום פסוק אפילו דרך בקשה ותחנונים לפני ברכות התורה - ונכון לחוש לסברתם.

ט. משנכנס חודש אלול כשכותב אדם אגרת לחברו, צריך לרמוז בהתחלתו שמבקש עליו - **"לשנה טובה תכתב ותחתם"**.

י. מנהג חסידות להחמיר לבדוק בחודש אלול את התפילין, אבל אין זה חיוב מעיקר ההלכה. ובמזוזות, מעיקר ההלכה חיוב לבדוק פעם אחת בכל שלש שנים ומחצה, ומנהג חסידות להחמיר לבדוקן באול מדי שנה בשנה.

יא. מותר ומצווה לעשות נישואין בכל ימי חודש אלול, ואין בזה כל חשש לא מצד ההלכה ולא מצד מנהג, וכן המנהג פשוט בכל תפוצות ישראל.

מפגש מרגש במירון

סיפור מרגש כיצד זכו שני יהודים לסליחה ולשלום לאחר עשרות שנים בהר מירון.

יחיאל נחשב לבחור טוב, שמו הלך לפניו כמוכשר וחרוץ, ועד מהרה הקדים את חבריו למחזור השנתי כשנישא בשעה טובה, והקים את ביתו עם רעייתו תחי'. הבית שהקים נהנה מתורה וגדולה כאחד, האשה העניקה לבעלה יכולת לשקוד על לימודיו, והעתיד נראה מזהיר. חוץ מפרט אחד: בני הזוג המתינו להיושע בזרע של קיימא, אך מפתח של בניס כמו דילג על פתח ביתם, וכל מאמציהם, תפילותיהם, הסגולות שערכו והשיטות שניסו - דבר לא הושיע...

ר' יחיאל נכנס לרבו והזכיר את צרותו, נשא אליו רבו עיניים רחומות, והציע: 'ראה נא, אולי תנסה להיזכר האם פגעת פעם במישהו? האם גרמת צער לזולתך? האם ביזית או השפלת מישהו? אלו הדברים היכולים לעצור את צינורות השפע, תנסה להיזכר...'

ר' יחיאל יצא מרבו בפיק ברכיים, ושב הביתה אפוף מחשבות. הוא התיישב יחד עם רעייתו בפינת האוכל, והחל מעביר את חייו כבסרט נע. היכן היה ומה ראה, כיצד התנהג ומתי עבר בין המוסדות השונים. לפתע, בהבזק של רגע, ראה בעיני רוחו ילד צעיר נכה קלות. הוא קימט את מצחו, ניסה להיזכר בשמו, ואז זה היכה בו כברק: נח... הם למדו בצוותא בתלמוד תורה נחשב בירושלים. יחיאל היה אז רק בן שבע, כשקיבל את המינוי 'מלך הכיתה'. אמרנו 'קיבלי' אך זה לא מדויק. יחיאל היה פשוט ילד חזק באופיו, גבוה וחסון, בעל כריזמה אישית ופה מתגלגל. עד מהרה הפך יחיאל ל'מוכתר' הבלתי רשמי של הכיתה.

לעומתו, היה בכיתה ילד נוסף בשם נח. נח היה ילד שקט ואצילי, שמהלך בצידי הדרכים ואינו דורש יחס מיוחד. נח סבל מנכות קלה, ויחיאל מימרום מעמדו הכיתתי - נהג ללעוג לו, ואף הדביק לו כינויי גנאי...

נח כבר התרגל, ממילא היה שקט ומופנם, ועדיין - כל פגיעה צרבה את לבו כמכות אש, כל אמירה פצעה את נפשו כמדקרת חרב. כששנות הלימוד בת"ת הסתיימו והשניים נפרדו לשיבות שונות, נח שחרר אנתר רווחה משמעותית...

עתה, יחיאל ישב בביתו, וזכר בנח. 'אם יש מישהו שפגעתו יבא כמו שלא צריך - זה נח. זה הוא!' - שב וקבע, רוקע ברגליו בכאב. 'אני חייב למצוא אותו, לבקש את מחילתו. חייב!'

עוד באותו לילה החל לנסות לאתר את נח, אך התברר כי המלאכה אינה קלה. חודשים של חריש מודיעיני עמוק הניבו מספר טלפון של מי שאמור להיות אחד מאחיו של נח, אך למרבה הצער המספר היה מנותק. כל קצה חוט לא הניב את התוצאה, נח כמו נעלם לחלוטין, כל המאמצים עלו בתוהו...

אתה ובא יום ל"ג בעומר. ר' יחיאל ורעייתו תכננו לעלות לציון הקדוש במירון, ולומר בו את כל ספר התהלים, לחלק מזון ומשקה, לנקוט בעקשנות בשערי רחמים. אולי יחוס ה' ואולי ירחם שבזכותיה דבר יוחאי יימצא נח האובד. הדרך העולה מירונה מתפתלת, שפתותיו של ר' יחיאל רוחשות תפילה, עיניו כבר דומעות, מלבו פורצת זעקה אילמת: 'כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק! יש שעת דחק

גדולה מזו? יש דוחק קשה מהמתנה כה מייסרת, שבועות, חודשים, שנים? הוא יורד מהאוטובוס, עולה במעלה ההר. ואז... הוא מזהה את הנכות של האיש שלפניו, לא את מראה פניו שהתבגרו. עוד מבט מאומץ, ו... כן. זה נח. אין ספק בכלל! הנה הוא ניצב לנגד עיניו, לבוש בבגדי שבת, עושה חלאקיה לבנו השלישי, מוקף בזאטוטים מאושרים. הוא מתבונן שוב, בוחן את אותה תנועה מוכרת לה לעג בילדותו.

אכן - אלו אותם צעדים, זה נח! סערת נפשו גברה, עיניו החלו לדמוע. 'סליחה', הוא פנה אליו מיד, והרעיף עליו שאלות למכביר, בבלבול ובמבוכה גוברים: 'שמך נח? למדת בת"ת פלוני בירושלים? אתה זוכר ילד בשם יחיאל?'

האיש הנהן בראשו פעמיים, ובפעם השלישית הנהן והעווה את פניו. 'זוכר אותי? אני יחיאל, אני מחפש אותך כבר למעלה מחצי שנה!'

'נו?' - שאל נח באי הבנה, 'מה אתה רוצה? איך רואה שאין לי זמן כרגע?' - התגובה הטיבה לבטא את מה שחש נח. הזכרת שמו של יחיאל - די היה בה כדי לעורר מחדש את אותם רגשות מודחקים, טראומות ילדות שכבר התכסו בענני אבק. 'לא, אני חייב לשוחח איתך, כמה דקות, התחנן יחיאל על חייו...'

שעת אמצע הבוקר, רבבות עולים ויורדים לציון הרשב"י. בימין השביל ניצבים שני אנשים גבילי שלושים, 'אייבי ילדות' מושבעים, במפגש מסעיר. 'מלך הכיתה' של אז עומד מול 'נח המסכן', מתחנן שיקדיש לו שתי דקות...

כששמע נח שיחיאל מבקש את סליחתו, החווה את פניו ימינה ושמאלה: 'אני לא מסוגל. לא יכול. אני רוצה לסלוח לך, אבל לא יכול. הפצע עודו פעור, כעשרים שנה חלפו ועדיין אני כאוב. לא יכול לסלוח!'

יחיאל לא אבה לוותר, הבין שכאן תלוי הסיכוי שלו. הוא הוסיף להתחנן, תיאר את הכאב העובר עליו, חילה את פני נח בשפל קול. לבסוף, נענה נח ואמר: 'ראה נא, אני באמת רוצה לסלוח לך, אך אני חש שאינני יכול. הבה ניכנס שנינו לציונו של רשב"י, אני אתפלל עליך שתזכה להיושע בילדים, ואתה תתפלל עלי שאצליח לסלוח לך. ניפגש ביציאה מהציון בעוד כמחצית השעה!'

השניים נפרדו זה מזה, ונכנסו אל הציון. שתי תפילות נישאו שם מעומק הלב, מלוות בנחלי דמעות. כעבור כמחצית השעה נפגשו השניים מחוץ לציון, עיניהם מאירות, פניהם התרחבו בחיוך רחב, והם לחצו ידיים בחום: 'מחול לך, מחול לך, מחול לך!' - הכריז נח בשמחה, עתה חש כי הפגיעה עברה, הפצע נרפא. 'מי יתן שלשנה הבאה תזכה לחבוק בן, ואל תשכח להזמין אותי לברית!' - טפח על שכם יחיאל בעידוד ונפרד ממנו לשלום...

ואכן, לשנה הבאה, צלצל לפתע הטלפון בביתו של נח. 'מדבר יחיאל, מגיע לי מזל טוב, נולד לי בן!' - זעק יחיאל בשמחה, ונח שמח באמת בשמחתו ובירכו שיזכה לגדלו לתורה ולחופה ולמעשים טובים... סיפור מסעיר זה בא ללמדנו על משמעותה של פגיעה, על עוצמתה. ואם חלילה נכשלנו - הבה נוודא כי ביקשנו סליחה מיד, לבל תיוותר הפגיעה בעולם. הבה נתחזק בימים אלו בזהירות בכבוד הזולת.